

Štv. 11.

V Mariboru 12. marca 1874.

Tečaj VIII.

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četr leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravnosti v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk., društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Še enkrat srenjske zadeve.

„Ako bo ljudstvo v tej stvari svoje misli izreklo, se utegne tudi vlada pri tem vprašanji na drugo stališče postaviti.“ (Zastopnik vlade, žl. Ktibek, je namreč bil proti razdeljenju oblastnij v manjše okraje, ter je branil posilno združenje več srenj v eno upravno srenjo za zvrševanje krajne policije. Vredn.) „Vsaj vendar ne gre za to, da se ena misel po vsej sili izpelje. Vladimora vendar najpred na tem biti, da se srenjam zadovoljnost zagotovi; ona ne more stvari dotle gnati, da bi deželnii zbori, ako po svojih postavah ljudstvu vedno le novih bremen nakkadajo, ob svoj dobri glas prišli.“

„Za zdaj naj ostane vsak pri svoji misli; če bo pa ljudstvo svoj glas povzdignilo, in če se bo novinarstvo, ktero se žalibog za taka vprašanja premalo briga, taistih lotlo in jih razpravlja, dobimo za drugo leto ravnilo ter bomo vedeli, ali tako al pa tako.“ — S temi besedami je sklepal dež. glavar svoj govor proti vladinemu zastopniku, in ob enem željo izrekel, naj bi se tudi ljudstvo in novinarstvo o spremembni srenjske postave izreklo. „Gospodar“ je o tem trikrat zaporedoma obširno in natančno pisal, razglasil tudi v poduk Hermanov govor; nam se torej očitati ne bo moglo, da smo srenjske zadeve o pravem času zanemarili. — Na vas, srenjski zastopi, je zdaj, da se tudi vi oglasite. V ta namen vam podamo kratek načrt prošnje do dež. odbora. Če ste pazljivo brali vse, kar smo v tej zadevi v 9. in 10. številki pisali, in kar vam tako jasno in prepričalno poveda govor g. Hermana, si boste gotovo z veseljem prilastili omenjeno prošnjo in jo s podpisi potrjeno deželnemu odboru v Gradec poslali.

Prošnja bi se tako le napravila:

„Slavni štajerski deželní odbor!

Zvedili smo iz poročila 20. seje deželnega zборa due 14. jan. 1874, da večina deželnega

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopis se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr., in vsakokrat za kolek 30 kr.

zpora ni sprejela spremembe srenjske postave, kakor jo je bil nasvetoval slavni dež. odbor in priporočil odbor za srenjske zadeve. V tem se mi podpisani z večino popolnoma strinjam in smo ji hvaležni za to. Stvar, ki tako živo sega v blagor srenjčanov, se je izročila v pretres političnim gospaskam, okrajnim in nekterim srenjskim zastopom.

Ceravno podpisana srenja . . . te stvari ni dobila v pretres, se vendar in sicer prav zato, ker se ni vprašala, kaj da ona o tem misli, s tem oglesi ter slavnemu dež. odboru svojo željo in prošnjo zaupljivo izroča. Prosimo pred vsem, da naj slavni dež. odbor, kadar bo na podlagi poslanih mu odgovorov nove predloge deželnemu zboru stavl, tudi na naše želje ozir ima in jih vzame v poštev.

Ponižno podpisani zastopniki srenje . . . prosimo in želimo:

1. Da se napravijo manjši okraji od sedanjih ter se vsa uprava tako uravna, da ima ena gosposka in na enem mestu vse politične, sodnijske in davkarske stvari v svojem področji.

2. Da naj slavni dež. zbor na to dela, da se okrajni zastopi in notarijatstvo odpravijo, ker si s tem velike nepotrebnih stroškov prihranimo, okrajne gospodske bodo pa lahko in tudi bolj vspešno vse to opravljale, kar se je okrajnim zastopom naložilo, se pa z večine le slabo alj celo ne zvršuje. — Za obilne davkarske bremena sme vendar ljudstvo tirjati, da mu okrajna gosposka tudi v onih rečeh ustreže, ktere zdaj notarji za posebno plačilo delajo.

3. Ker imajo srenje dovolj drugih, domačih opravil, naj se jim vzame krajna policija, za ktero ima pred vsem gosposka skrbeti, kar ji bo tudi ložje, ako bo bližje med ljudstvo postavljena.

4. Če to sedanje krajne srenje želijo, naj jim bo po postavi dovoljeno, da se iz njih zopet napravijo katastralne srenje, ki so nekdaj samostalne bile in se pri tem dobro počutile.

To so naše želje, ktere ob kratkem lahko povzamemo v besedah: Srenjam je treba več varnosti, manj uradniškega posla in — manj stroškov, kar se po našem prepričanju le zgoditi zamore, ako bo vsa javna uprava tako osnovana, Fakor smo v svoji pokorni prošnji izrekli.

Srenja . . . dné 1874. Podpis.

Ob koncu vas, dragi srenjski možje, le še to prosimo, ne poslušajte ljudi, ki vas utegnejo z opetu hujskatizoper te nasvete, ki so le v vaš največi blagor! Še enkrat ponovimo: V bitstvenih rečeh tega načrta se strinjata dva gospoda, ki poznata natanko žalostno stanje srenj, ker imata vseskozi s tem opraviti, in to sta gospoda: dež. glavar dr. Kaiserfeld in vaš prijatelj gospod dež. odbornik Herman. Nju poslušajte, pa bo dobro za vas!

Interpelacija

do ministra notranjih zadev v državnem zboru.

Člen 19. državnih osnovnih postav od 21. decembra 1867 priznava enakopravnost vseh deželnih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju. —

Na podlagi tega člena je več gospodov župnikov v slovenskih okrajih Štajerskega krstne, poročilne in mrtvaške knige v slovenskem jeziku pisati začelo, ker je samo po sebi razumljivo, da se mora 19. člen praktično uvesti po vsem javnem življenju; če ne, ostane mrtev na papirji. Zlasti gledé krstnih, poročilnih in mrtvaških knig je silno važno in potrebno, da se slovenska imena pišejo slovenskim pravopisom in se tako v okom pride pomočam, katere lehko nastanejo po nemškem pisanju; kajti znano je, da je v slovenskem jeziku dosti imen in besed, ki se nemškim pravopisom zavolj pomanjkanja dotičnih črk ne dadó dovolj natančno zaznamovati.

Kljubu temu je ministerstvo notranjih zadev z ukazom od 22. februarja 1872 štev. 1889 z abranilo slovensko pisavo v župnijskih maticah in zaukazalo, da se morajo tudi zanaprej v nemščini pisati; a župnikom, ki so se slovenščine držali, protilo je ministerstvo s kaznijo, ter res trde kazni naložilo.

Tako je bil g. B. Rajč, župnik pri sv. Barbari v Halozah, od c. k. namestnika v Gradei zavolj slovenske pisave v župnijskih maticah z odločbo od 17. oktobra 1873 na 100 gld. globe obsojen in minister notranjih zadev je z ukazom od 23. novembra 1873 to razsodbo potrdil, tako da je moral g. župnik v treh dneh plačati globo 100 gld. in komisijske stroške 11 gld. 23 kr.

Gledé na to, da je 19. člen državnih osnovnih postav za vse v avstrijskih deželah živeče narode veljaven, tedaj tudi za slovenski na-

rod; dalje, da se župnijske maticice pri vsakem narodu morajo v njegovem jeziku pisati, ker daje pisava v drugem jeziku povod mnogim pomotam, in končno gledé na to, da gori navedeni ukaz ministra notranjih zadev 19. člen državnih osnovnih postav nasproti slovenskemu narodu popолнem prezira in prelomi, vprašajo podpisani ministra notranjih zadev:

1. Zakaj je ministerstvo nasproti 19. členu državnih osnovnih postav zabranilo pisavo župnijskih matic v slovenskem jeziku? in

2. kakošne ovire so proti slovenski pisavi župnijskih matic v župnijah s slovenskim prebivalstvom?

Dunaj 3. marca 1874.

Dr. Vošnjak, Herman, dr. Razlag, Pfeifer, Nabergoj, dr. Pražak, dr. Meznik, župnik Weber, Wurm, dr. Fanderlik, dr. Mildšuh, dr. Vitezič, grof Barbo, dr. Monti, Pavlikov, Naumovič, Srećki, Petruševič, Halka, Krasicki, Ozarkievič, dr. Kryzanovski, Hajdamaha.

Štajerski dež. zbor.

XX. Seja. (Konec.) Po dolgi obravnavi o spremembji srenjske postave pride na vrsto vladni predlog, kako uravnati zdravstveno službo po srenjah. Ta predlog se opira na državno postavo od dné 30. apr. 1870, vsled ktere bi naj deželni zbori povsod skrbeli za to, da se na podlagi posebne deželne postave v vsaki srenji ali v več srenjah skupaj postavi srenjski zdravnik, ktemu gre najmanje 400 gld. letne plače iz srenjske blagajnice, vrh tega še pavšal za pota po okraju, ki bi se imel četrt leta poprej z letnino vred plačevati. — Ravno tako je predlagal vladni načrt, da mora vsaka srenja alj pa več srenj skupaj srenjsko babico imeti, kterej gre iz srenjske blagajnice najmanje 60 gld. letne plače. Slednjič bi naj srenje, v kterih ni bolnišnice, primerno stanovanje in postrežbo za bolnike priskrbele in tudi za noseče ženske, ki ne vedó kam domu. — Za vse to še posebni zdravstveni odbori in komisjoni. — K sreči je pa že odbor za srenjske zadeve predlagal, da naj deželni zbor te postave še v pretres ne vzame, kar je tudi obveljalo. Toraj za zdaj: requiescat!

Rešeni so bili potem naslednji predlogi fin. odbora: Zastran nekterih vrst deželnih uradnikov (tajništva, knigovodstva deželne davkarije, podpornih uradnih in stavbinega urada, kakor tudi postrežnikov) se je naložilo deželnemu odboru, da predloži v prihodnjem zasedanju uravnanje njih plač, za tekoče leto se jim pa dovolijo draginske priklade po procentih njih plače. — Deželni zastop (dnina in potni stroški za poslance, stenografično pisanje obravnav, tiskovine itd.) stane 12.800 gld. Ker tudi Slovenci k temu prilagamo, bi celo pravično bilo, da se srenjskim zastopom pošiljajo vsaj skrajšani zapisniki sej. Za-

res ne vemo, zakaj slov. poslanci, ki imajo „narodnost“ v svojem programu, tega ne tirjajo?

Deželna uprava (plače dež. glavarja 6000 gld., 6 dež. odbornikov à 2100 gld., drugih uradnikov, za razne pokojnine itd.) stane 166.871 gld., po odbitih dohodkih: 6793 gld. trpi še dež. blagajnica: 160.078 gld. Za jezdrsko, telovadno, borilsko in plesalno šolo: 6159 fl.; dohodki: 1027 gld., toraj doplača dežela: 5132 fl. — za deželo silno nepotreben strošek! — Za gospodarsko šolo v Grottenhofu pri Gradcu znašajo stroški: 18.467 gld., za 1393 manj kakor je deželni odbor predlagal. Ker je dohodkov 2089 gld., doplača dežela 16.378 gld. — Tudi tukaj bi slovenski poslanci kaj lepo priliko imeli odločno tirjati, da se pri tej gospodarski šoli, za ktero vsaj v enaki meri tudi Slovenci prikladajo, tudi par slovenskih učiteljev postavi, da bi zamogli slovenki starši svoje sinove tje pošljati. Pa nikdar se pri teh stvareh ne oglasi kateri zastopnik Slovencev, čeravno vsi dobro vedo, da Slovenci kmetijske šole nimamo. — Tisti torej, ki zarad kmetijske družbe proti „Gospodarju“ zabavljajo, naj adresirajo svoje vprašanje na slovenske poslance; „Gospodar“ ne more zato, da se za Slovence nič ne stori! Dokler narodne kmetijske šole nimamo, bo tudi slov. kmetijska družba v zraku ostala.

XXI. Seja 15. jan. 1874. Več oddelkov letnega proračuna in vánj spodajočih prošinj se po predlogih finančnega odbora reši. Podpiralnemu društvu nemških kakor tudi onemu slovanskih študentov na graškem vseučilišču in v rudarski šoli v Ljubnem se dovoli vsakemu po 100 gld., društvu za preskrbljevanje bolnih nemških dijakov 200 gld. Redni stroški za ustanove znašajo 17.630 gld.; med temi je 6 štipendij po 150 gld. za učence rudarske šole v Ljubnem; 20 štipendij in sicer: 9 po 120 gld. in 11 po 100 gld. za učence na kmetijski šoli v Grottenhofu (kotliko Slovencev neki uživa dobroto teh štipendij? Vredn.); 3 štipendije po 400 gld. za dijake, ki se ranocelstva učijo; 5 štipendij po 100 gld. za učence na živinozdravniški šoli v Gradcu; 5 štipendij po 120 gld. za učence na vinorejski šoli v Mariboru; 1000 gld. za razdelitev in v podporo ubozih učencov na meščanskih šolah. Izredni stroški za ustanove znašajo 5750 gld. Tu sem spadajo góri omenjene podpore dijaškim društvom, dalje 30 štipendij po 100 gld. za učiteljske pripravnike; na prošnjo ravnateljstva graške pripravnice se dovoli k temu še 2000 gld. (10 štipendij po 150 gld. in 5 štipendij po 100 gld.) za pripravnice učiteljstva. — Rednih in izrednih stroškov za ustanove je torej 23.380 gld., po odbitih dohodkih za 1010 gld. doplača dežela 22.370 gld.

Ko bi „Gospodar“ sedel med poslanci, bi bil sprožil to le prošnjo: Naj sl. dež. odbor vsakokrat, kadar je za oddati ktera omenjenih mnogobrojnih ustanov, to na znanje da „Gospo-

darju“, da bodo Slovenci, ki prikladajo k svoti za štipendije, tudi mogli prositi za nje. Gospodje pa tako delajo, kakor da nas na spodnjem Štajerskem več ni. Slovencem se le poveda, koliko da imajo plačati; da bi se pa po slovenskem listu razglasilo, kedaj da je kaj dobiti, na to pa nihče ne misli!

Doklade za učilišča. Redni strošek: 2400 gld., od katerih spada na mariborsko višjo realko 2000 gld.; izredni strošek 3000 gld. gre za medicinarsko šolo na graškem vseučilišču.

Stroški za vede in umetnost znašajo 7070 gld., za 3000 gld. več kakor je predlagal dež. odbor, ker se je zgodovinarskemu društvu za sostavljenje, oziroma tiskanje obširnega kazala k Muharjevi zgodovini Štajerskega dovolilo 1000 gld., v podporo obertnijske šole v Gradci pa 2000 gld. V tej šoli je 484 učencev vpisanih, ima ravnatelja iz Norimberga na Nemškem (tedaj iz onega mesta, ktemu se med učenimi pripisuje, da ima lakomnico vseh ved = Nürenbergertrichter), ravno zdaj se pa — kakor je poročal dr. Jož. žl. Kaiserfeld — pogajajo tudi z nekim drugim učiteljem kaluparstva v Norimbergu, da bi prišel. Če torej nemški Štajerci ne postanejo kmalu mojstri v obrtniji in umetnosti, ni Norimberška lakomnica ved tega več kriva. — K vedam še spada, da se je učitelju slovenščine na višji realki plača od 300 na 400 gld. povišala.

Višja realka v Gradci stane 47.715 gld., po odbitih dohodkih za 7120 gld. plača dežela 40.595 gld. — Realna gimnazija v Ptaju 11.495 gld., po odbitih dohodkih za 3550 plača dežela 7945 gld. — Realna gimnazija v Ljubnem stane deželo 6977 gld. — Za meščansko šolo v Judenburgu plača dežela 7118 gld., za ono v Fürstenfeldu 6125 gld., v Hartbergu 6018 gld., v Radgoni 6200 gld., v Celji 6040 gld., v Gradci 6490 gld.

Stroški iz aljudske šole znašajo 738.325 gld., med katerimi je za učiteljske shode (konferencije) 8000 gld., za knižnice 4000 gld., za nadaljevalni poduk učiteljev, to se pravi: za dolg čas, kterege o počitnicah po mestih prodajajo, 2000 gld. — Dohodki so preračunani za 345.295 gld., torej priklica dež. blagajnica za ljudske šole še 393.030 gld. Največ „dohodka“ pride od 7% okrajne priklade na davek, namreč 230.760 gld. Ker pa tudi to iz žepov z davki preobloženega ljudstva gre, ostanejo vsekako stroški za ljudske šole „ogromni“, kakor sam poročevalc „Norodov“ pravi. — Gotovo je vsem krščanskim starišem in šolskim srenjam iz srca govoril pri tej priliki g. poslanec Herman, ko je reklo: „Stroški, ki jih davkoplačevalci za učitelje trpeti morajo, so tem večje cene, ker kmečko ljudstvo v nekterih krajih res še toliko ne zmore, da bi si za živež potrebne soli kupilo. Ljudstvo ima torej pravico terjati, da se otroci v šoli na duši ne pokvarijo, in da liberalna prenapetost (držimo se nalač)

prevoda „Narodovega — ured.) mnogih učiteljev saj tako daleč ne sega, da modernega (sedanjega) boja proti krščanstvu v šolo ne nesejo in se ne borijo vedno s farno duhovščino — občinam na veliko škodo in pohujšanje!“ Naj bi si to iz „Naroda“ bili zapomnili vsi, ktere zadeva!

Normalni šolski zavod nema dolgá in znaša za tekoče leto: 8384 gld. — Potem je odgovoril dež. predsednik žl. Kübeck na vprašanja celjskega župana zastran izšolanja okolice in da bi se okolica prisilila k plačanju svote, kteroji je naložil po novi postavi mestni šol. svet. (Glej 9. stev. „Gospodarja.“) V odgovoru je cesarski namestnik nekoliko župana, oziroma mestni šol. svet pokregal, ker v tej stvari presamovljeno postopa. — Občinsko predstojništvo celjske okolice je namreč m. julija 1871 pri deželnem šol. svetu vložilo pritožbo zoper naloženi šolski davek. Pritožba se je bila še tisti mesec oddala mestnemu šol. svetu v pretres in poročevanje. Mestni š. svet je pa o tem še le koncem m. decembra 1871 poročal, pritožbe okoličanov pa ni deželnemu šolskemu svetu povrnih, kteri torej nič ni mogel odločiti, ker pritožbe natanko ni poznal. Poročilo je dež. š. svetu dné 23. apr. 1872 mestnemu šol. svetu nazaj poslal s tem, da naj vendar tudi pritožbo okoličanov doda. A mestni š. svet tudi zdaj tega ni hotel storiti, marveč se je obrnil do — dež. odbora, češ, da naj ta pomaga, da se volja Celjanom izpolni. —

Gledé na to odgovori ces. namestnik, da bode a) prošnja mestnega šol. sveta za izšolanje okolice od deželnega šol. sveta brž uslišana, ko se zgotovi operat, kaj da naj novi šolski okraj obseg; da se pa b) okolica k plačanju naložene šolske priklade v mestno šol. blagajnico poprej prisiliti ne more, dokler mestni šol. svet ne predloži pritožbe okoličanov, ki je zdaj postala priziv (rekurs) do dež. šolskega sveta.

(Daljno poročilo seje prihodnjič.

Cerkvene zadeve.

Prečastiti avstrijski škofi se zborejo 12. t. m. na Dunaji v posvét. Katoličani smemo pričakovati, da bodo višji pastirji, ki so ob svojem času po Dunajskem nadškofu svoje sočutje in občudovanje izrekli nemškim, zares apostolskim škopom, zdaj tudi njih pogum za svete pravice cerkve posnemali in tako osrčevali vernike v boju, ki ga bodo brez dvoma nove verske postave vzbudile. Tudi predstojniki samostanov imeli so shod in se stavili protest zoper te postave, pri katerih bi več ne bilo mogoče redovnikov v pravem redu ohraniti. Celó Dunajski benediktinski opat Helferstorfer, ki je vseskozi z ustavaki vlekel, je

podpisal ta protest. To pojasnuje najbolj vrednost „verskih“ postav!

Misijon. V Sevnici se je 10. t. m. počel misijon, ki ga vodijo čč. oo. iz družbe Jezusove.

Duhovništvo Kozjanske dekanije je poslalo do milostljivega kneza in škofa adreso zaupanja v oziru na verske predloge v državnem zboru, z izrazom, da hoče trdno na njih strani stati v vojski za cerkvene pravice in cerkveno svobodo. — Prav tako! Vivant sequentes!

Cesar Ferdinand in cesarica Maria Ana sta blagovolila darovati za pogorelo cerkvo sv. Petra pri slov. Gradci 2000 gld., — in za zidanje takó rekoč nove cerkve v Hajdinu 500 gld.

Na Nemškem rubijo neprehomoma škofe, in kadar ni ničesar več za rubiti, jih pa zapirajo v ječo, kakor so ravno storili zdaj z drugim škopom, namreč Trevirskim. — Čuditi se je res kratkovidnosti Bismarkovi, ki sicer slovi za prebrisanega državnika, da ne spozna iz zgodovine preteklih časov velike nevarnosti, ki nastane za državo samo iz preganjanja kat. cerkve! V tem oziru je govoril nekdanji minister bogočastja, grof Leon Tun, v občem zboru kat. političnega društva za Česko, dné 1. marca tako tehtne in resnične besede, da jih moram tukaj navesti. Rekel je med drugim: „Katoliška cerkev je državi pogubna“ — ta beseda se našim katoliškim nárom od njih vlade v obraz poveda! To se drzne reči nárom, ki spoštujejo svojo cerkev kot od Boga postavljenou in blagonsno za vse ljudi in za vse razredbe človeške družbe. Nočem govoriti o tem, kakošen vtis da ta beseda dela na katoliška srca, vprašam le: Kaj vendar mislijo liberalni gospodje govoreči o „državni nevarnosti“? Alj je že kdo trdil, da glavar kat. cerkve ali škofje ne želijo obstanka avstrijske države, da jej obstanek spodbopavajo in jo vničiti hočejo? Je li kdo to trdil z ozirom na druge države, z ozirom na Prusko ali pa na novo Nemčijo? In ko bi se kdo drznil kaj tacega trditi, ali bi zamogel le na videt to dokazati? Kar zadeva Avstrijo, ve ves svet, da je prav liberalna stranka dolgo in neprehomoma ravno katoliški cerkvi očitala, da je — Avstriji prijateljica! Ne Avstrija in ne pruska Nemčija in nobena država na svetu ni v nevarnosti pred kat. cerkvijo, ampak edino le brezversko liberalstvo, ki se šopiri, da zastopa državo. Naj bi ga nihče v razposajenosti ne motil, zato dela „verske“ postave in trpinči prave vernike! Odtod pa izvirajo velike nevarnosti za državo, kterih so le tisti krivi, ki tlačijo versko svobodo.

Gospodarske stvari.

Razglaši

osrednega odbora štajerske gospodarske družbe v Gradcu.

I. Državne podpore drevesnicam in tršovnicam.

Če bode visoko c. k. ministerstvo kmetijstva v pospeh sadjereje in vinoreje po vseh krajih, v katerih še ni vinorejskih družeb, za to leto razpisalo podpore, se načela, katerih se je pri podejovanju teh podpor držati, že zdaj naznanjajo s tem namenom, da se vse o pravem času stori, cesar je treba, da se oni pogoji izpolnijo v doseg Izrečene nakane.

Ta načela so:

1. Podpore se le okrajnim zastopom za okrajne drevesnice in tršovnice ali srenjam (občinam) za srenjske (občinske) drevesnice in tršovnice izplačujejo, ako

2. se dokaže, da je prilično zemljišče po pravnih listinah zagotovljeno v stalno odmembo omenjene nakane, in se

3. od okrajnega ali srenjskega zastopa izreče, da se zaveže:

- a) dobljeno podporo le v napravo in vzdrževanje drevesnice in tršovnice porabiti;
- b) o porabi podpore ob svojem času račun ali rajtingo položiti;
- c) drevesnico tudi za poduk šolskej mladeži pripuščati in požlahtnjena drevesca sosednim kmetovalcem po znižani ceni oddajati.

Oredni odbor štajerske gospodarske družbe si pa pridržuje pravico pozvedovati po poslancih o stanju podpiranih drevesnic, in ako bi zvedelo, da podpora zaradi kterečoli nedostatnosti svojega namena ne dosega, tirjati, da se sprejeta podpora nazaj plača.

II. Nakupovanje goveje živine za pleme.

Oredni odbor je sklenil za dražbo plemenitih bikov in telic v starosti od $1\frac{1}{2}$ –2 let čiste Muricodolske in Marijindvorske krvi, ki bode sred meseca maja t. l. v Gradcu, ne le na gornjem, ampak tudi po srednjem in spodnjem Štajerskem iz državne podpore nakupiti in je s tem nakupovanjem poveril c. k. deželnega živinskega zdravnika gospoda dr. M. Klingau-a v Gradcu.

Tisti kmetovalci tedaj, ki imajo take za pleme popolnoma pripravne in čistokrvne živine, bike in telice za oddajo, naj svoje ponudbe z natančnim popisom plemena, starosti in cene najdalje do sred meseca aprila naznanijo, da se morejo ta živinčeta v prvih dneh meseca maja od naših pooblaščencev ogledati oziroma nakupiti.

V Gradcu meseca februarja 1874.

Oredni odbor štajerske gospodarske družbe.

Gospodarske skušnje.

Nova iznajdba za namakanje travnikov.

Vsaka voda ni dobra na travnik, — tako pravi marsikateri kmet; al Čehi in za njimi tudi Korošci, gornji Štajerci, Moraveci in drugi so spričali, da je vsaka voda dobra na travnik, ako se le prav rabi. Po teh deželah imajo močilnike, v katere vodo vjemajo, in jo vsak večer ali vsako jutro po travniku izpuščajo; če pa voda sama na sebi ni dobra, denejo nekoliko gnoja v močilnik, kar se prav obilno izplača. Kolikor več sena se po takem namakanju travnikov pridela, to vsi dobro vedo. Vendar se tako močilo travnikov dozaj ni moglo zeló razširiti, ker zapiranje in odpiranje zatvornice močilnika je stalo 6 do 10 gld. na leto, če je močilnik blizu kake hiše bil; ako je pa travnik z močilnikom dalječ od hiše bil, kar se večidel primeri, se je pa odpiranje in zapiranje zatvornice v močilniku le takrat izplačalo, ako je bilo več travnikov in tedaj več močilnikov zaporedoma in tudi dosti vode zraven. Al kje pa je potem kontrola (nadzorstvo) za odpiranje?

Jaz sem pa zdaj iznajdel prav prosto narredo, po kateri voda sama zatvornico, kendar je močilnik z vodo napoljen, odpre, kendar pa voda po travniku izteče, zatvornica spet nazaj pade in odtok močilnika zaklene. Vsak tesar to pripravlja, ako jo je videl, lahko naredi.

Dobil sem od vis. ministerstva predpravico (privilegijo) in sem pripravljen vsakemu za majhne krajece to narediti.

Večidel vsak kmet ima v kakošnem kraji pašnika kaki prostor, kjer je en palec (colo) močen studenec ali potok blizu; s toliko vode se dà en do treh oralov pašnika dobro namakati in tako v najboljši travnik spremeniti.

Prosim vas, ki take močilnike za namakanje travnikov že imate, da se hitro v frankiranih pisnih na-me obrnete, da vam vsem, ki ste v enem kraji, ob enem gori omenjeno samodelalno zatvornico naredim. Ko bodo drugi gospodarji očitni dobiček videli, bodo vas gotovo posnemali. Dobro bi bilo, da bi vsaka kmetijska družba, poddružnica in vsaka kmetijska šola en močilnik moje znajdbe dala narediti.*)

Na sv. Gorj, 5. svečana (pošta Sava, Südbahn.)
Simen Kosmač, administrator.

Amerikanski rožni krompir.

Leta 1869 so začeli v Ameriki novo sorto krompirja pod gori povedanim imenom saditi. Že seme so jako draga plačevali. Ta krompir je debel, podolgovat, na obeh koncih kakor prirezan. Kožo ima tanko, gladko in nekako rožne bliščave. Meso je trdo, belo in močnato in se da prav nagni skuhati. Tudi zori kmalu in je krompir v

*) Ko zvemo ceno te naprave, jo razglasimo.
Vred.

8—9 tjednih po sajenju popolnoma zrel. Poleg tega se ta krompir dolgo časa ohrani, je nespremenljive dobre in svoj dober okus izvanredno dolgo obdrži. Proti mrazu ne le v kleti, ampak tudi kot rastlina na polju je malo občutljiv in se odlikuje po posebni obilnosti močica, (Stärke). Tudi skoro štirikrat toliko rodi kot drugi navadni krompir. Dobro bi ga bilo torej saditi. Seme se dobiva: Ernst Bahlsen, Sammenhandlung in Prag, Rossmarkt 59., colni cent po 8 gld. 75 kr. Nemško ime je: „Early Rosenkartofel“.

Dopisi.

Iz Maribora. (Zbor kat. polit. društva v Mariboru) se je dné 8. marcija jako lepo vršil. Prišlo je mnogo vrlih mož iz Št. Ila in Ruš, od sv. Petra in Kamce, iz Lempaha in Jarenine, iz Slivnice in Hoč. Bilo jih je kakih 136. Prvi je govoril inženir g. Simettinger iz Gradca. V dobro premišljeni nemški besedi nam je razložil nesrečne nasledke novih „verskih“ postav. To pa zato, ker bodo nove verske homatije že itak razdražene ljudi po cesarstvu še bolj vznemirile in razdražile. Tudi drugi govornik č. g. dr. Gregorec, je besedoval o istem predmetu. Dokazoval je, da so nove verske postave prav za prav posnetek pruskih. Le na videz so bolj pohlevne, pa bolj nevarne. Segajo v pravice, katere sv. cerkvi niso dali umrljivi ljudje, ampak živi Bog. Škofov, župnikov in kaplanov postavljanji in odstavljanji ima svetne vlade minister, ki utegne vsako leto drug biti: zdaj katoličan, za njim Luteran, Jud ali frajmavr. Sicer pa so nove postave tako nasnovane, da se ne morejo kmalu djanski rabiti, če škofi in mešniki sv. cerkve ne izdajo in liberalcem pri izpeljavi ne pripomagajo. Toda blzo misliti ni, da bi duhovni pastirji Gospodovo cerkev izdali. Zato bodo liberalci ali božje pravice sv. cerkve zopet priznali — ali pa, kar je verjetniše, še s hujšimi postavami pritisnoli in prav po prajzovskem trinostvu katoličanstvo pri nas preganjali. Toda čem bolj bodo strune napenjali, hitreje bodo počile, — zlasti če smo katoličani opazni, složni in stalni. Zmaga bo naposled gotovo naša. Priporočena in graški podobna resolucija o verskih postavah se je potem sprejela enoglasno; vsi navzočni so se izrekli zoper take posilne postave. —

Potem je prvosednik, g. grof Brandis, nasvetoval adreso ali pismo do našega mil. knezškofa. V tem pismu se prosi višji duhovni pastir, naj čvrsto in neprestrašeno brani božje pravice sv. cerkve, vedevši, da ga podpirajo vsi verni cele škofije. Adresa se je sprejela enoglasno. Naposled je še g. Žmavec, kaplan v Kamci, v prav mikavni besedi razložil, da liberalci le zato več srenj tiščijo pod klobuk enega liberalnega

župana, da bi svojo oblast med ljudmi razširili in utrdili. Ljudje nebi imeli od prevelikih srenj druga, kakar to, kar imajo od silovito dragih okrajin zastopov, namreč — večjih plačil, slabših stez in pa menj varnosti zraven liberalnih velikožupanskih strahonjev. Poslušalci bili so z govorom jako zadovoljni. Vsem gg. govornikom izrekamo dostojno hvalo. — (Vredništvo pa reče: Le tako naprej, neustrašeno in dosledno!)

V Šmartnem pri Vurbergu 10. sušča. (Trojni umor!) Dne 6. marcija v noči se je zgodil v našem dozdaj mirnem in tihem kraju strašen umor. —

Andrej Kunač, kovač, 23 let star, sin bogatih km. starišev pri sv. Marjeti na Pesnici, se je pred 4 tedni k nam priženil. Vzel je pošteno 30letno hčer rajnega kovača Petriča, pri katerem se je bil A. Kunač nekaj let popred svojega rokodelstva izučil. Mislé, da dobi na svoje stare dni dobrega zeta, privoli v to mati, 70letna udova Petričeva. Po poroki pri sv. Marjeti se preseli pred 4 tedni Kunač na svoje novo posestvo v Ciglencah, pri katerem je že od nekdaj kovačnica. Brž v prvih dnevih svojega zakona je A. Kunač, kakor spričujejo njegovi sodisci, svojo ženo Ančko in staro njeno mater že pretepaval tako, da ste bili prisiljeni enkrat v temni noči od hiše pobegnoti in si pri sodetu M. . . prenočišča prosi. V svoji kovačnici še dozdaj A. Kunač ni začel ničesar delati; mesto dela pa je pridno zahajal v neko krčmo, kjer se mu je, kakor pripovedujejo ljudje, potuha dajala od nekoga ženstva.

Pri sodnijski preiskavi pa so našli v njegovem žepu pismo pisano 28. februarja t. l. že započateno, pa brez naslova, namenjeno, kakor ljubezljive in prijazne besede v pismu kažejo, neki milici v Gradcu. 6. marcija zvečer proti 11. uri pride A Kunač iz omenjene krčme proti svojemu domu, od kterege vidi, kakor pravi, dva človeka bežati. Mislé, da sta tatova, ustrelji za njima in zgineta. Potem gre k sodetu in ga prosi, naj gre ž njim gledat, kaj se je v hramu zgodilo, češ, da se boji, da so tatovi v njem. Ko v hišo stopita, najdetra vse tri hišne prebivalce mrtve ležati. V prvi izbi leži v postelji 70letna udova, poleg nje njena rejenka in vnučinja 8letna Ana Kolarič, v drugi izbi pa mrtva mlada žena Kunačeva. Kunač se še v noči odpravi na materni dom k sv. Marjeti, da materi žalostno novice naznani, ter pride drugo jutro blizu 10. ure zopet nazaj. Popoldan ob $\frac{1}{2}3$ se začne sodnijska preiskava po preiskovalnem sodniku g. Peharcu iz Maribora, ktemu gre hvala za njegovo marljivo in neutrudljivo delovanje, kajti preiskava je trajala od $\frac{1}{3}3$. ure popoldan do 5. ure v nedeljo jutro. Ker so vse reči v hramu in zunaj hrama nepremaknjene bile, tudi ničesar poškodovanega najti ni bilo, ni misliti, da bi bili roparji strašnega umora krivi. Jako sumljiv je A. Kunač sam, kterege je dal sodnik zgrabiti

in v Maribor odpeljati. Včeraj dné 9. t. m. po

poldne so bile trupla umorjenih od zdravnikov
preiskana in rane popisane. Omenim le, da ima
8letna Ana Kolarič na glavi 10 večjih ran, in vrh
tega še 20 manjših, toraj vseh skupaj 30 ran!
Naj huje pa je razmesarjena mlada žena sama.
— Žalostno je bilo gledati, kako so v slovesnem
sprevodu trupla treh umorjenih na pokopališče za-
nesli, in vse tri v eden grob položili, da nedolžni
otrok leži na sredi med svojo babico in tetico.—
Vidite, dragi bralci, strahoviti sad mehkužnosti,
mesenosti, razbrzdanosti in — slaboverstva, ki se
čedalje bolj med nami širi! Kjer ni vere, ni po-
štenosti in tudi ne — zakonske zvestobe!

Od sv. Jurja v slov. goricah. — Náte tudi
— iz devete dežele nekaj! Pa kaj? O samih re-
vah in nadlogah, kterih bi vam celo vrsto našteti
zamogel, omenjam pa le treh. Dně 28. febr. po-
kopali smo dvoje šolskih otrok, ki sta v domači,
5—6' globoki mlaki utečula. 13letna deklica
je šla, kakor pravijo, cunji v mlako prat, 7letni
fantek jo je spremljal. Na eni strani bil je mlaka
premrznjena, oba otroka pa padeta v vodo in pri-
deta pod led. Brž ko ne je deklica prva spodrnula
in tudi fanta, kterege se je hipoma prejela ali
kteri jej je hotel pomagati, seboj potegnila. —
Kako zamorejo vendar starši otroka po zimi k
vodi pustiti!

Tukajšnji mesar g. P. je bil lansko leto na
Dunajski razstavi za svoje izvrstno vino odlikovan.
Res imamo v goricah izvrstno kapljico, ko bi le
tudi boljših cest imeli. Vinsko trgovino tukaj
najbolj overajo strašansko slabe steze, tako
da o slabem vremenu z vozom nikamor ni mogoče.
Boljše utegne biti, kadar se dodelate cesti od sv.
Lenarta do Cmureka in od Hrastovca sem k sv.
Jurju. To bo privabilo več kupcev, ki se zdaj
hudih stez bojé.

Še nekaj. Jurjevčani so po svetu razupiti,
da pri volitvah vselej z nemčurji vlečejo.
Tega je kriva prejšnja ponemčevalna šola, zdaj
pa pomanjka političnega poduka. Še zdaj pravijo:
Obiskovali smo le domačo šolo in se naučili
dovolj nemški. Molili smo nemški, brali in pre-
stavljalji evangelje in oznanila iz nemškega (lepo
to! vredn.), da je bilo kaj! — Da se pa zdaj v
šolah več tirja ter učijo nektere stvari, katere se
le v maternem jeziku razlagati dajo, s tem je
malokdo zadovoljen. O narodni zavednosti torej
ni ne duha ne sluga tukaj!

Iz Celja. 9. t. m. bil je bivši žalski poštar
Fr. Peška pred celjsko okr. sodnijo od porotnikov
kriv spoznan goljufije in v 2letno težko ječo ob-
sojen, ker je kot zaprisežen poštar za 3393 gld.
27 kr. cesarsko kaso poškodoval. — God slov.
apostolov sv. Cirila in Metoda se je pri oo.
Lazaristih pri sv. Jožefu nad Celjem 9. t. m. z
dvojno božjo službo slovesno obhajal in je bilo
veliko domačih in tujih vernikov zbranih. Rajnega
preč. opata smo pri tej slovesnosti vselej videli;

zakaj neki zdajšnega ni bilo? Morda iz prevelike
ljubezni do Slovanov in njih svetnikov?

Od sv. Jurja na Šavnici. Kat. pol. društvo
je imelo 8. t. m. kaj imeniten zbor. Razlagale
so se verske postave precej na drobno ter se do-
kazalo, kako da krčijo katoliški cerkvi pravice,
ter so nevarne za državo samo.

Sprejela se je enoglasno za upnica g. Her-
manu; odločen protest zoper vsiljenje civilnega
zakona. — Razložilo se je, kaj da imajo srenje
zarad prenaredbe obč. postave storiti ter sklenilo,
v prošnji deželnemu odboru to na znanje dati. Sled-
njič se izreče prisrčno sočutje mučenikom sedanjega,
brezverskega veka: sv. Očetu, nadškofu Ledohov-
skemu in drugim pogumnim nemškim škofom.

Iz sv. Marjete pri Pešnici. (Za slovó č.
g. Burearju, župniku v zgornji Kungerti.) Za Vašo ljubezen, trud in milosrđnost, ktero ste
skozi 7 let nam in našim otrokom skazovali, Vam
v imenu vših faranov podpisani srčno zahvalo iz-
rekajo. Bog Vas ohrani mnoga leta in blagoslovi
tudi Vaše prihodnje delovanje!

Alojz Bračko, crk. kjučar, Jak. Bombek,
Jan. Vraz nadučitelj.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Skoro 5 celih dni trpela
je glavna debata (razgovor) o „verskih“ predlo-
gih. Vpisanih je bilo od obeh strani mnogo go-
vornikov, ki pa niso mogli vsi besede poprijeti, ker
je večina zbornice sprejela predlog, da se de-
bata konča. Se ve da večina to lahko stori, ker
to dopušča opravilni red, iz druge strani so pa
ustavaki že poprej sklenuli sprejeti — s spre-
membami namreč — vladne predloge. Da si so
poslanci „pravne stranke“ s tehnnimi razlogi do-
kazali, da so te postave za kat. cerkev pogubne,
da državni zbor nema pravice, kat. cerkvi pred-
pisovati postav, ki segajo v notranje cerkvene
zadeve, je vendar vse to za ustavaško večino bob
v steno bilo. — Slednjič se je po imenih gla-
sovalo o tem: ali so ti predlogi za daljno, posebno
obravnavaли ne? Da so za to, izreklo je
224 poslancev; da niso za to, glasovalo jih je
71, med katerimi so bili samo 3 zastopniki slo-
venskih pokrajin: grof Hohenwart, Her-
man in Valusi iz Goriškega. (Grof Barbo iz
Kranjskega, ki bi bil gotovo tudi za to glasoval,
ni bil v zbornici, ker je bojé moral iti domu.)
Drugi slovenski poslanci pod vodstvom dra. Raz-
лага, ki je poudarjal, da zastopa napredno stran-
ko Slovencev, češ, da ima večino ljudstva (???)
za seboj, so pa glasovali za to, da pridejo pred-
logi v posebno ali specielno debato. Iz besed
dra. Razлага, ki je za to govoril, kakor tudi iz
drugega zanesljivega vira zamoremo na tanko po-
vedati, kakošno da je stališče, na ktem pri tem
vprašanji „napredna“ stranka Slovencev stoji. Dr.
Razlag je poudarjal, da bodo njegovi (3) tovarši

pri posebni debati nasvetovali z boljšave pri posamesnih §§. v tem smislu, da se cerkvi kolikor mogoče obširna samostalnost zagotovi, da ne bo policiji izdana, kakor vladni načrt in še bolj dotedni odbor hoče. In ker mnogo stvari v področje deželnih zastopov spada, hočejo tudi njim samostalnost braniti. Ob enem pa četvorica „naprednih“ Slovencev ve, da ne bovečina pritrdila nasvetovanim zboljšavam, marveč bo še posamesne §§. bolj zasolila; v tem slučaji pa tudi Slovenci ne bodo pri tretjem branju proti postave glasovali. —

Nepristrano sodeč moramo reči, da je ta politika sicer tako različna od politike liberalne stranke državnega zbora in tudi od one, katero zastopa Jurčičeva pajdašija v „Narodu,“ da je pa ob enem prav nepraktična. Kdo bi ne želel, da se uresničijo dr. Razlagovi nazorji o svobodi kat. cerkve? Ali to ni mogoče pri sedanjem stvari državnega zbora, to bi le mogoče bilo, ko bi federalistično ustavo imeli, kar hoče stranka pod Hohenwartovim vodstvom, ki poudarja tudi svobodo cerkve, kterej nima pravice drž. zbor postavljati. Zakaj se torej Razlagova stranka ne pridruži oni stranki, ki daje največ poroštva tudi svobodi cerkve? Dr. Razlag misli, da zadevajo predložene postave samo le v nanje cerkvene razmere, pri katerih ima govoriti tudi državni zastop; specijelna debata mu bo pa pokazala, da temu ni tako. Ustavaki namreč tako-le modrujejo: Ker smo po Schmerlingovi volilni postavi in po neposrednih volitvah gospodstvo v roke dobili, ga ne damo več z rok. Nasprotujejo nam pa pri ljudstvu in z ljudstvom — duhovniki; napravimo torej postavo, vsled ktere duhovniki tega ne bodo več mogli storiti. V ta namen služijo §§, po katerih ne more nijeden duhovnik več službe dobiti in je obdržati, ako se le gane proti nam. — Vprašamo: ali ni to prav notranja zadeva cerkvena? Kdo se bo še pečal z bogoslovskimi in pastirskimi vedami, ako to čisto nič ne odloči pri prošnji za cerkveno službo, ampak edino le nesponašljivo državljanško vedenje, to je: da so nemčurški ustavaki z duhovnikom zadovoljni. In kaj bo s cerkveno službo, če se napolnijo vsa mesta s takimi šušmarji, katerim je liberalna vlada več kot sv. kat. cerkev in njeni naredbe? Kdo se bo slednjic podal v duhovski stan pod to pogodbo, da zataji narodnost, vse zdrave politične in cerkvene nazore? Le brez-značajin človek zamore vse to pregrizniti in — svojo sebičnost na prvo mesto staviti! In na to zdaj vse meri. Molčite duhovniki — pravijo ustavaki — molčite pri vsem, kar mi liberalci počenjam; pustite nam neomejeno oblast nad ljudstvom; — tako vam damo službo, vas celo pred škofi branimo! — Kako zamore dr. Razlag pri takem stanju še o svobodi cerkve govoriti in pobijati one, ki hočejo resnično svobodo dežel, narodov in cerkve, to nam je nedosegljivo.

Škoda za moža, da s svojim govorom druga ni dosegel kot — ploskanje liberalnih ustavakov! Upamo pa, da se bo dalo ložje govoriti potem, ko bude četvorica pod Razlagovim vodstvom pri tretjem branju proti postavam glasovala. Če bo res?

Pri specijelni debati, ki je bila v torek 10. t. m., so edino le Poljaci zoper §§. 1. 2. govorili, od naprednih Slovencev se nihče oglasil ni, dasi prav ta dva §§. cerkvi jemljeta ves vpliv pri nameščevanju duhovnikov. Oba §§. sta bila sprejeta po odborovem predlogu, ki razteza državno-policjsko oblast tudi na nameščenje provizorjev in kaplanov. —

Na poziv prvosednika državnega zbora odgovorili so poslanci, katerih ni v državnem zboru, namreč moravski poslanec grof Ekbert Belkredi in češki poslanci. Prvi pravi, da zato ne vstopi v drž. zbor, ker se kot Moravec drži českih poslancev, kakor tudi Moravsko po zgodovinskem pravu pod česko krono spada. Dokler ni državni zbor pripravljen spraviti se z opozicijo (z nasprotno stranko), tako dolgo tudi on z državnim zborom nič opraviti nima. „Ta moj sklep opravičuje tudi moje versko prepričanje. Predlaganje „verskih“ postav in glasovanje za nje sega v božjo in zgodovinsko pravico kat. cerkve. Moji pravni nazorji in moja vest mi pa branijo pripoznati pristojnost državnemu zboru k takemu postavodajstvu“. — Hvala Bogu, da še Avstrija takih možev ima!

Češki poslanci se pa v svojem odgovoru pozivajo na prejšnji svoj odgovor od 23. novembra leta, v katerem so bili izrekli, da hočejo vstopiti v drž. zbor, ako se hoče večina z njimi pogoditi, da pa ne morejo vstopiti brez pogojno, ker bi s tem zatajili zaprisežene državne pravice češkega kraljestva.

Kakor pa tačas, se je zgodilo tudi zdaj: prvosednik dr. Rechbauer je kratko izrekel: To so prazni izgovori, torej zgubijo poslanci svoj mandat. Zastonj se je trudil dr. Pražák, da ustavakom dopove, kako strašno nemodro in kruto da ravnajo; oni nočejo o spravi z opozicijo nič slišati, kakor je tudi njih kolovodja dr. Rechbauer izrekel, da o spravi ni zdaj več govoriti!

Ogersko. Ministerstvo se je odpovedalo, novega še pa ni in ga tudi tako hitro ne bo, ker hoče kralj poprej zasliti odlične kolovodje raznih strank in potem še le odločiti, ktera da bi še za vladanje sodila. — Te dni je bilo v Peštu vse po konci. Nekega mesarja, Mihala, so namreč bili zaprli, ker ni davka plačal. Nesrečnež se v ječi obesi, med ljudstvo pa šine glas, da so ga na smrt stepli. Na dan pogreba se zbere neštevilna drhal, nese mrliča pred mestno hišo, začne teremetovati in okna pobijati. Na pokopališču nastane enako mrdavsanje. Vojake, ki so hoteli razbrzdance krotiti ter so na prazno streljali, je drhal s kamenjem zapodila. Na večer užgá mestno hišo in odpodi gasilce s kamenjem. Še le potem, ko

pridejo vojaki v drugič in s svincem zapalijo ter pri priči 4 ljudi ustrelijo, mnogo drugih ranijo, se drhal razškropi, hiša pa v tem na vseh krajih gori, dokler gasilci požara ne ukrotē.

Kranjsko. Vlada je — brez dvoma na migljej iz Dunaja — kat. pol. društvo razpustila, češ, da je protipostavno bilo, ko je odbor sklenil protest zoper konfesijonelne postave, kar bi le imel zbor storiti. Mar niso gg. odborniki društvenih postav poznali?? — Zanimivo je pa, da se svobodomiseln „Narod“ tega veseli kot razposajen dečko, ki je tudi vesel, če kdo njegovega nasprotnika, s katerim se je lasal, za šinjak zgrabi.

Za poduk in kratek čas.

Častni spominek vrlemu duhovniku.

Iz Pišec.

Pretečeno sredo 4. marca zvečer ob 10. uri nam je neusmiljena smrt vzela toliko ljubljenga, toliko marljivega dušnega pastirja, častitega gospoda kaplana J o ž. D r o b n i č a.

Sv. cerkev zgubi že njim previdnega, gorečega in krepkega služabnika, kar je posebno hudo pri sedanjem pomanjkanji duhovnikov.

Ž njim zgubi posebno naša župnija duhovnika, s katerim se je po vsej pravici ponašati smela.

Bil je neutrudljiv spovednik, vse skozi goreč dušen pastir. Nikol ni mu bilo pregrdo vreme, niti predaljna alj pretežavnna pot, dasi tudi je bil težkega života, da ne bi bil šel obiskat bolnikov, kar mu je tudi brezvomno bolezen in že njo tudi smrt nakopala. Bil je tudi goreč in navdušen pridigar; sploh je bila njegova beseda in vsak njegov govor prepricalen. Mil prijatelj in ljubezljiv oča v spovednici, vnet učenik v cerkvi in šoli kakor tudi v občenju z ljudmi si je srca vseh pridobil, ki ga ne bodo nikdar pozabili. Pa tudi na političnem polju je bil pokojni neutrudljiv delavec ter zvest sin naroda slovenskega. Sam vnet rodoljub je vnemal rodoljubje tudi pri drugih, kakor je le vedel in znal. Naj omenim le nekaj.

Katoliško-političnemu društvu v Globokem je bil on desna roka dolgo časa. Ker pa od svojih vrstnikov ni imel skoro nobene podpore, svetovni liberalci pa so društvo le pisano gledali, moralno je slednjič opešati, kajti ena sama moč ne more vsemu kaj.

Pokojni je za svoje denarje naročil več iztisov slov. političnih časopisov, posebno „Slov. Gospodarja.“ Pred njegovim prihodom v Pišece ni bilo med ljudstvom skoro nobenega političnega časopisa najti, a danas dohaja samo „Slov. Gospodar“ v mnogih iztisih med naše kmete, in n a r o d n a z a v e s t je do sedaj vedno bolj rasla. Z vso ljubezljivostjo in prijaznostjo je vedno občeval s priprostim ljudstvom, z vsakim posamesnim človekom. Ker je bil navdušen slov. narodnjak, je pri vsaki priložnosti ljudstvo učil in ljudem priporo-

čal, kar je spoznal kot občno koristno in omikalno. Prav to je pa veliko pripomoglo k narodni zavesti in k marljivemu prebiranju slovenskih političnih, gospodarskih časopisov in knig.

Ljubezljivo delovanje mu je pa tudi naklonilo splošno ljubezen pri ljudstvu. Kako se je ljubljeni gospod D r o b n i č ljudstvu tako rekoč k ercu prirasel, spričeval je pogreb v petek 6. sušca.

Ta dan je bil lep in prijeten, in dela je zdaj v vinogradih brez vse mere veliko; alj vse to ni branilo ljudstvu, da se nebi zbralo v obilni množici. Dninarji so na ta dan opustili svoj dnevni zaslужek, gospodarji darovali čas, da spremijo svojega ljubega gospoda kaplana k počitku v hladnem grobu! Ker je gospod sredi tjedna umrl, se je nja smrt le v bližnjih okolicah brž razglasila, daljne so to kakor čas pogreba še le pozneje zvedile, in vendar se je zbralo nad 600 oseb pri pogrebu. Ni ga bilo očesa, ki bi ne bilo solz britke žalosti pretakalo. Toliko joka in stoka še jaz nisem pri kakem pogrebu doživel.

V petek 27. svečana zvečer je rajnega prvič zima stresla. Drugi dan je še, toda že s težavo na sprevod šel, potem pa se vlegel v bolniško postelj, iz ktere ni več vstal. V nedeljo 1. marca ni več maševal. V torek zjutraj blizu sedme ure prikazale so se k o z é, ktere pa niso bile posebno hude, alj pridružilo se je še pljučno vnetje, in tako je blagi rodoljub in mili dušni pastir v sredo zvečer ob 10. uri po prejetih sv. zakramentih v Gospodu zaspal!

Razne stvari.

(Banka „Slovenija“ v Ljubljani.) Ravno izdani mesečni izkaz kaže, da je meseca februarja število zavarovancev za 790 poskočilo, ter je dozdaj že vsem 18.376 polic (zavarovalnic) izdanih. Vrednost zavarovanega znaša nad 54 milijonov; zavarovnina znaša 563.711 gld. Po odbitem znesku za pozavarovanje pri drugih društih, s katerimi je „Slovenija“ v zvezi, in po odštetem zruženji ostalo je banki v lastni račun 358.439 gld.

(Popravek.) Kar se je v 8. štev. „Gosp.“ zastran oznanila goveje kuge po božji službi pri sv. Martinu blizu Slovengradca poročalo, prosi podpisani, da se v tem popravi, da je bilo prislo razglasilo od okr. glavarstva v Slovengradcu, v katerem se je naznajalo, da v drugih deželah: na Ogerskem, Koroškem in na več drugih krajih še kuga razsaja. Razglasilo sem dobil, ko sem že na mestu bil, kjer se oklicuje, ter sem omenil, da kuga zopet v nekterih krajih razsaja, nisem pa rekel, da se ne smejo sejmi alj kaj takega obhajati. Toraj poročalec ni prav slišal.

Fr. Fischer, predstojnik.

(Zdivjani ljudje.) V petek ob polnoči, 6. t. m., našli so na ulici v Mariboru umorjeno žensko, navadno poučično lajno, z razbito glavo in spraskanim licem. —

Kmalu potem, proti 6. uri zjutraj, se je ustrelil 19letni ključavnarski pomočnik J. Pichler v Girstmajerjevi hiši blizu pokopališča. Je-li ta samomor v zvezi z onim umorom, se ne ve. Če vzamemo še trojni umor pri sv. Martinu (glej dopis), je v okolini kakih 3 ur v eni noči 5 umorov storjenih! — „Vlačuganje in pijančevanje jemlje pamet ljudem,“ je rekel že dobrih 700 let pred Kristusom prerok Ozeja.

(Rešitev uganjke.) V 7. štev. je postavil prijatelj „Gosp.“ uganjko: „Kaj je to, ki ima odsekano glavo pa le živi?“ Odgovori na to so bili razni. „Cesarska glava na denarjih,“ cesar pa živi; „kat. cerkev“ živi, dasi je mnogokrat papež, glava, usmrten bil; večjidel „zelna glava“ in kocén živi; „sedanji liberalizem,“ ki nima glave, t. j. vere, glavne reči, pa le živi i. t. d. Gospod, ki je uganjko stavljal, pa pravi, to je naša črka i. Po tem takem ni nobeden 100 cekinov zaslužil; kdor pa s to rešitvijo ni prav zadovoljen, naj se pritoži pri č. g. mestnem kaplanu v Ptiju, M. Lendovšku, ki je uganjko nastavil.

(Gozdni požar.) V nedeljo 8. t. m. med poldansko službo božjo je začelo goreti v Zagorskem logu, lastnini Podčetrteške grajsnine. Kozjanski žandarji so se takoj napotili v hribe. Še v pozrem večeru so nam pričali žarni oblaki, da po hosti hudo razsaja divja ognjena moč. Kako da se je log vnel in koliko da je škode ogenj vzročil, nam še ni bilo mogoče zvedeti.

(Spremembe v lavant. škofiji.) Prestavljeni so gg. kaplani: Govedič Jan. v Vozenice I.; Rodošek Ant. v Pišece; Dupelnik Gr. v Rečico; Cajnker Jak. k sv. Marku pri Ptiju in Galun Juri k. sv. Janžu na dr. polju. Umrl je v 33. letu svojega življenja 4. t. m. č. g. Jože Drobnič, kaplan v Pišecah. Bog mu daj dobro!

(Vabilo.) Dne 19. marca t. l. je o 7/2 ur na večer v novi veliki glasbeni sobani na Dunaju zborovanje kat. pol. društva za Dolenjo Avstrijo. — Društveniki in sploh katoličani na Dunaju in po vseh deželah so vladljuno k udeležbi povabljeni. Za tuje goste, tudi ženskega spola, izdavajo se vstopnice od 5.—15. marca, od 10. do 1. ure v društveni pisarnici (Elisabethstrasse Nr. 9). Pismena vprašanja in oglase prejema: „Die Vereinsleitung des patriotisch-kat. Volksvereins in Niederösterreich, Wien, VI. Bezirk, Mariahilferstrasse Nr. 27.“

Za tuje goste je za tretjino znižana cena na železnicah (II. in III. reda), le da mora vstopnica od predsedništva potrjena biti in se na železnici pokazati. Te vstopnice veljajo za čas od 17.—21. marca za vse železnice. — Dr. Frid. Harant, svetovalec c. k. namestnije, predsednik.

(Trem srenjskim odbornikom) na Slatini piše „Gospodar:“ Vaš dopis od dne 27. februarja, kjer nam je pa še le 5. marca izročen bil, ne bude razglašen in sicer iz naslednjih razlogov ne: 1. Niso

trije odborniki ves srenjski zastop, in vendar pravite, da ste v srenjski seji 22. februarja enoglasno ta dopis sklenili. — 2. Manjka srenjski pečat, kar bi ne smelo biti, ker je konec dopisa pristavljen: „Srenjski odbor na Slatini.“ — 3. Je dopis tako slabo sestavljen, da bi, potrjen z Vasičimi 3 podpisimi, ne služil Vam v čast, a vredniki imajo svoje muhe, da tacih reči nočejo popravljati. 4. in slednjič in najbolj pa zato dopisa ne razglasimo, ker se sklicujete na tiskovno postavo, a prav po tej postavi ni dolžno vredništvo spisa sprejeti, ki ničesar ne spodbija, ampak se le repenči nad dopisnikom ter ga zbada, ker mu dokazati ne more, da ni resnice pisal. — Z Bogom in brez zamere!

(Kat. politično društvo) v Slovengradci bode prihodnjo nedeljo 15. t. m. imelo zbor, ki bo volil nov odbor. Vsi društveniki se vabijo k pravobilni vdeležbi tega shoda. — Odbor.

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru		V Ptuju		V Celju		V Varaž- dinu	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Pšenice vagan	7	60	7	20	7	80	7	—
Rži	5	40	5	20	5	—	5	30
Ječmena	4	50	4	30	4	—	4	30
Ovsra	2	50	2	50	2	40	2	35
Turšice (koruze) vagan .	5	30	5	20	5	—	5	—
Ajde	4	30	4	15	4	60	4	10
Prosra	—	—	4	85	4	—	—	—
Krompirja	2	60	2	—	2	—	2	45
Sena cent .	1	50	2	10	1	20	1	—
Slame (v šopkih)	1	40	1	50	—	80	1	35
za steljo	—	90	1	10	—	60	—	90
Govedine funt	—	31	—	30	—	30	—	24
Teletine	—	34	—	32	—	32	—	24
Svinjetine	—	34	—	30	—	38	—	32
Slanine	—	36	—	38	—	40	—	40

Loterijne številke:

V Gradeu 7. marca 1874: 82 26 56 37 63.

Prihodnje srečkanje: 21. marca.

2—3

Anton Novak,

bukrovez na glavnem trgu

v

Mariboru,

priporočuje p. n. občinstvu svojo zalogu
šolskih in molitvenih knig,
papirja i. t. d.

Ob enem naznanja, da je za **vsako**
bukrovezarsko delo sposoben, ter hoče po-
šteno vsakemu vstreči.